— förplikta Lionel Andrés Messi Cuccittini att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

EUIPO gör gällande att den överklagade domen ska upphävas, eftersom tribunalen har åsidosatt artikel 8.1 b i varumärkesförordningen på följande sätt:

— Tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den undersökte den begreppsmässiga likheten mellan kännetecknen i och med att den endast beaktade hur en betydande del av omsättningskretsen uppfattade dem och underlät att fastställa vilken betydelse som skulle tillmätas den del av omsättningskretsen som fann att den begreppsmässiga skillnaden mellan varumärkena inte kan uppväga den visuella och fonetiska likheten dem emellan.

— Tribunalen gjorde sig följaktligen skyldig till felaktig rättstillämpning genom att, på grundval av hur en ”betydande del” av omsättningskretsen uppfattade de omtvistade varumärkena, slå fast att det inte fanns någon risk för förväxling, i stället för att avgöra huruvida det fanns någon sådan förväxlingsrisk hos en icke oväsentlig del av omsättningskretsen, i enlighet med kraven i rättspraxis.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Mercantil de Gerona (Spanien) den 17 juli 2018 – ZX mot Ryanair DAC

(Mål C-464/18)

(2018/C 392/07)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Mercantil de Gerona

Parter i det nationella målet

Klagande: ZX

Motpart: Ryanair DAC

Tolkningsfrågor

1) Kräver den regel om tyst prorogation som avses och regleras i artikel 26 i förordning (EU) nr 1215/2012 ([1]), i alla dess aspekter, en självständig och för alla medlemsstater enhetlig tolkning, som, i så fall, inte villkoras av begränsningar enligt medlemsstaternas bestämmelser om nationella domstolars behörighet?

2) Utgör den regel om tyst prorogation som avses och regleras i artikel 26 i förordning (EU) nr 1215/2012 en ”ren” behörighetsbestämmelse, som endast fastställer att domstolarna i en viss medlemsstat är behöriga, men låter medlemsstatens nationella processrättsliga bestämmelser avgöra vilken domstol som har territoriell behörighet, eller rör det sig i stället om en bestämmelse som reglerar både internationell och territoriell behörighet?

3) Kan, mot bakgrund av omständigheterna i det nationella målet, en situation där en flygning har utförts av ett flygbolag med säte i en annan medlemsstat, och där flygningen har avgått från och ankommit till en medlemsstat i vilken flygbolaget har en filial som tillhandahåller accessoriska tjänster åt flygbolaget men som inte har sålt biljetter till passageraren, betraktas som en tvist hänförlig till verksamheten vid en filial, agentur eller annan etablering, som utgör grunden för det anknytningskriterium som fastställs i artikel 7.5 i förordning (EU) nr 1215/2012?

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 2012, s. 1)